



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **M. K.**, bytem P., zastoupeného JUDr. Petrou Smolovou, advokátkou, se sídlem Americká 6, 301 00 Plzeň, proti žalované České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 21.9.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2012 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2012 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 12.4.2012 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Petry Smolové na nákladech řízení částku ve výši 2.600,-Kč na č. účtu: X vedený u GE Money Bank, a.s., nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 21.9.2012 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2012 č.j. X, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.4.2012 č.j. X, kterým mu byl odňat ode dne 16.5.2012 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 28.3.2012 již není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 20%. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 21.6.2012 žalobce nebyl uznán nadále invalidní, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%, a žalobci byla přiznána na

horní hranici vymezeného rozpětí, tj. 20%, která ve smyslu § 3 vyhlášky nebyla změněna.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, i když si je vědom, že posouzení zdravotního stavu a zbytkového pracovního potenciálu je věcí odborně medicínskou, nikoli věcí právní; zároveň napadá posudky o invaliditě lékařů ze dne 28.3. a 21.6.2012, neboť je toho názoru, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity prvního stupně; navrhl nové posouzení zdravotního stavu včetně připojených lékařských zpráv s tím, aby byla věnována pozornost nejen celkovému zdravotnímu stavu a dochované pracovní schopnosti, kterou stručně popsal, ale aby v něm byly obsaženy i závěry o invaliditě, jejím vzniku, zániku či delšímu trvání, a to s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen *NSS*) ze dne 28.5.2010 sp.zn. 4 Ads 152/2009-134; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 19.7.2012 a vrácení věci žalované. (*K žalobě byla připojena mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.*)

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 28.3.2012 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 21.6.2012 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobce nebyl uznán nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum zániku invalidity: 28.3.2012 dnem jednání /OSSZ/*).

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 22.10.2012 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen *komise* či *PK MPSV*) dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 19.7.2012 bylo žalobci doručeno dne 31.7.2012.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 12.12.2012* za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteře s trvalým kořenovým drážděním v dermatomu S1 a středně těžkou poruchou statiky a dynamiky bederní páteře; objektivním klinickým vyšetřením neurologem při jednání konstatována středně těžká až těžká porucha statiky a dynamiky bederní páteře s trvalým kořenovým drážděním v dermatomu S1 a residuální kořenová léze S1 vlevo, senzitivní i LS vlevo. Tento nález je v

souladu se zjištěným objektivním nálezem i při neurochirurgické kontrole ze dne 17.5.2012 a koreluje s nálezem na NMR, kde je útlak kořene S1. PK MPSV oproti posouzení lékařem OSSZ i ČSSZ hodnotí i míru poklesu pracovní schopnosti *podle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1c) přílohy vyhlášky 35%* ve středu procentuálního rozpětí (30-40%) a stanovené procento podle § 3 a § 4 téže vyhlášky nezvýšila. Jedná se o zdravotní stav se středně těžkým funkčním postižením, neboť jde o postižení bederního úseku páteře se středně těžkou až těžkou poruchou statiky a dynamiky s trvalým kořenovým drážděním v dermatomu S1, proto zdravotní stav i nadále k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal prvnímu stupni invalidity (*lhůta KLP 31.12.2015*). Žalobce je limitován omezením pro vertebropaty a není schopen dosavadní zaměstnání vykonávat; není schopen těžké ani středně těžké fyzické práce, práce trvale ve vynucené poloze a v riziku prochladnutí, což bylo zohledněno v poklesu pracovní schopnosti; je schopen práce fyzicky nenáročné s možností střídat polohy, bez nutnosti zvedání těžkých břemen; vzhledem k dosažené kvalifikaci a věku je schopen rekvalifikace k vhodnému pracovnímu zařazení. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalovanému.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a

soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 19.7.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá ponechání prvního stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 12.12.2012 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně*, a proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud* tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2012 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 12.4.2012 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, když míra jeho poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (20% poklesu pracovní schopnosti).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní v prvním stupni (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), *o čemž vydá rozhodnutí*, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *nadále trvání invalidity prvního stupně od 3.4.2008 (od uvedeného data změna z plné na částečnou invaliditu a od 1.1.2010 se jedná o invaliditu prvního stupně) dle posudku PK MPSV ze dne 12.12.2012*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 50/2012 ze dne 30.4.2013, když rozhodnutí o odnětí invalidity by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla v řízení o námitkách jeho námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 12.4.2012.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce k výzvě soudu podáním ze dne 10.1.2013 požadoval náklady tohoto řízení v celkové výši 4.600,-Kč představující náhradu dvou úkonů právní služby po 2.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsí žaloby) a dvou režijních paušálů ve výši 300,-Kč. Soud sice shledal, že jeho nárok je oprávněný a přiznal mu částku za požadované 2 úkony právní služby (a 1.000,-Kč), tj. 2.000,-Kč a 2 režijní paušály (a 300,-Kč), tj. 600,-Kč, což je zcela v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*; tedy *celkem 2.600,-Kč*. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. dubna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně